

«Was op een schoonen zomerdag!
De Koningin van Harten zag
Vol trots haar taartjes aan,
Maar Hartenboer
Lag op de loer
En wist zijn slag te slaan!»

«Wat is nu mispraak?» zei de Koning tot de Jur.
«Nog niet, nog niet!» viel het Konijn hier haastig
in. «Eerst komt er nog heel wat anders!»

«Roep den eersten getuige voor», zei de Koning.
En het Witte Konijn gaf drie stooten op de trompet
en riep uit: «Eerste getuige!»

De eerste getuige was de Hoedenmaker. Hij
stapte binnen met een theekopje in de eene en
een boterham in de andere hand.

«Vergeef mij, Sire», zoo begon hij, «dat ik dit
hier misdoeg, doch ik zat nog aan de thee, toen
ik werd roepd.»

«Je kunt daarmee klaar moeten zijn», zei de
Koning. «Wanneer was je begonnen?»

De Hoedenmaker keek de Maartsche Haas aan,
die gearmd met den Zevenslaper, hem tot in de
rechtsaal was gevolgd. «Den veertienden Maart,
geloof ik», zei hij.

«Den vijftienden», zei de Maartsche Haas.